

Τὸ νέον σύνταγμα τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἀπὸ
Ἰουνίου 1864 συμπεριλαμβάοντος καὶ τὴν Ἑπτάνησον, κανο-
νίζει ὡς ἀκολουθῶς τὰ περὶ θρησκείας·

Ἄρθρ. 1. — « Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι
« ἡ τῆς Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα
« δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ τὰ τῆς λατρείας
« αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων,
« ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ, καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμ-
« βάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Ἄρθρ. 2. — « Ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κε-
« φαλήν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὑπάρ-
« χει ἀναπροσπάστως ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κων-
« σταντινουπόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ
« Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαρασαλεύτως, ὡς ἐκεῖναι,
« τοὺς τε ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας, καὶ
« τὰς ἱεράς παραδόσεις· εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξ-
« αρτήτως πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς
« δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἱερᾶς συνόδου ἀρχιερέων.
« Οἱ λειτουργοὶ ὅλων τῶν ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν ὑπόκειν-
« ται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπὸ τῆς πολιτείας ἐπιτήρησιν, εἰς ἣν καὶ
« οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας. »

Ἐν Ἀπριλίῳ 1865.

Γ. Μ.